

Opinia do ustawy o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 15 października 2007 r.

(druk nr 259)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie przez Parlament zgody na ratyfikację przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 15 października 2007 r.

Układ określa warunki zbliżenia między UE a Czarnogórą, w tym warunki dialogu politycznego, warunki wzmocnienia współpracy regionalnej z perspektywą stworzenia strefy wolnego handlu oraz warunki przepływu osób, wolności zakładania przedsiębiorstw, świadczenia usług i przepływu kapitału. Układ stwarza podstawy do współpracy w zakresie wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa, a ponadto zobowiązuje Czarnogórę do stopniowego zbliżania swojego ustawodawstwa do unijnego dorobku prawnego.

W ramach rozwiązań instytucjonalnych Układ ustanawia Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia składającą się z członków Rady Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej i członków rządu Czarnogóry, która ma nadzorować wypełnianie Układu oraz realizację reform w tym państwie.

W świetle prawa Unii Europejskiej niniejszy Układ ma charakter umowy międzynarodowej mieszanej, która powinna być zawarta zarówno przez Wspólnoty Europejskie jak i państwa członkowskie UE.

Układ dotyczy współpracy politycznej oraz uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, przez co wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 1 i 3 Konstytucji RP.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Rządowy projekt ustawy o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (druk sejmowy nr 905) był przedmiotem prac sejmowych w Komisji Spraw Zagranicznych. Sejm uchwalił ustawę na 23. posiedzeniu w dniu 3 października 2008 r. w brzmieniu przedstawionym w projekcie.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Renata Bronowska

Główny legislator